

57 1. Ef maður, sem varðveitir lögferju, vanrækir að halda henni við eða synjar
16. maí. mönnum fars, þó fullur tollur sje í boði, er það brot gegn almennri lögreglu, sbr. 45. kap. landsleigubálks Jónsbókar, 6. gr. konungsbrjefs 29. apríl 1776 og 31. og 32. gr. tilskipunar 15. marz 1861. En jafnframt þessu virðist sýslumaður, ef hlutaðeigandi ferjumaður fæst ekki til með góðu að halda ferjunni við og flytja á henni, og mikil þörf er á henni, til dæmis ef hún er á póstleið, að geta keypt með ráði og samþykki sýslunefndarinnar nýja ferju og leigt fólk af næstu bæjum til að varðveita hana, þangað til málið gegn ferjumanninum er útkljáð allt á kostnað ferjumanns.

2. Eins og sýslunefndin ekki getur lagt niður lögferju, nema amtsráð leyfi, sjá 39. gr. 1. sveitastjórnartilskip. 4. maí 1872, þannig virðist hún ekki heldur geta ákveðið nýja lögferju nema með samþykki amtsráðsins, einkum ef bónda þeim, sem sýslunefndin ætlar að láta varðveita ferjuna, ekki kemur saman við sýslunefndina um þetta eða um suma af skilmálum þeim, er verður að gjöra með tilliti til stærðar og ástands ferjunnar, ferjutollsins o. s. frv. Þegar slík ný lögferja er stofnuð, verður bóndi sá, sem samið hefir verið við um varðveizlu á ferjunni, háður hinum sömu skyldum, og nú hvíla á ábúðndum þeirra jarða, er lögferjur að fornu hafa verið á. Með því að þessar skyldur ganga yfir á síðari ábúendur viðkomandi jarðar, álit jeg það rjettast, að sýslunefndin láti í hvert sinn, er ný lögferja er stofnuð, þinglesa á manntalsþingi jarðarinnar skjal það, er gefið hefir verið út um skilmálana fyrir ferjunni og skyldur þær, er á ferjumanni hvíla, eins og hvorttveggja hefir verið samþykkt af amtsráðinu.

58 — Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um lán handa prestakalli. — Eptir
16. maí. að hafa meðtekið þóknanlegt álit stiptsyfirvaldanna um 3 bóнарbrjef sira Einars Jónssonar að Felli um uppbót og lán handa prestakalli hans, vil jeg tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir tjeðum presti, að jeg sje yður samdóma um, að þar sem tjeð prestakall þegar hafi fengið 300 kr. lán, sje ekki ráðlegt að auka lánsbyrði þá, er á prestakallinu hvílir, meira en um 500 kr., þannig að allt lánið verði 800 kr.

Það 500 kr. lán, sem þannig getur orðið spurning um, að Fellsprestakall fái í viðbót við það lán, er það þegar er búið að fá, vil jeg hjer með veita tjeðu prestakalli úr viðlagasjóði, þannig að það fáist útborgað, þegar búið er að sanna með skoðunargjörð, er hlutaðeigandi prófastur með 2 góðum búðndum framkvæmir, að varið hefir verið til jarðabótar þeirrar, er getur um í brjefi mínu frá 13. apríl f. á. (stjórnartíðindi B. 73) minnst 800 kr., og að jarðabótin hafi verið vel af hendi leyst, þannig, að ársarðurinn af henni riflega svári vöxtum og afborgun lánsins. Hið nýja lán er veitt með álikum skilmálum og lán það, sem prestakallinu var veitt í fyrra eða þá gegn 6% vöxtum og afborgun í 28 ár. Hvað uppbót á prestakallinu snertir, verður því ekki í ár lagður frekari styrkur en sá, sem því var veittur með brjefi mínu frá 3. marz þ. á. (stjórnartíðindi B. 36).

Þetta er tjáð stiptsyfirvöldunum til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

59 — Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Sudurmúlasýslu um spítalagjald af
23. maí. síld. — Af brjefi yðar, herra sýslumaður, til amtmannsins yfir norður og austurumdæminu frá 15. marz þ. á. sje jeg, að þjer ennþá eruð í efa um, hvort heimta beri spítala-